

a účinného exekučního titulu a netřeba se ani zabývatí další výtkou stížnosti, že tu není ani dalšího předpokladu pro povolení zajišťovací exekuce podle § 370 ex. ř., osvědčení, že by bez navrhované exekuce bylo vydobytí peněžité pohledávky zmařeno nebo značně stíženo.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by znovu rozhodl o rekursu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze upřítí oprávnění, neboť rekursní soud neposoudil věc správně po právní stránce, dospěv k úsudku, že exekuce k zajištění jest přípustná jen na základě rozsudku povinnému již doručeného. Podle § 370 ex. ř. může býti povolena exekuce k zajištění podle rozsudku dříve, než nabude právní moci, nebo než uplyne lhůta k plnění, aniž se požaduje doručení písemného vyhotovení rozsudku. Podle § 414 a druhého odstavce § 416 c. ř. s. jest tu rozsudek ve smyslu civilního řádu soudního již tenkrát, když byl vynesen a prohlášen třeba v nepřítomnosti stran. Rozsudek vyneseny a prohlášený jest pokládati, i když není dosud stranám doručen, za exekuční titul ve smyslu § 370 ex. ř. Opačný názor odporuje nejen doslovu, nýbrž i duchu zákona a účelu, jehož má býti dosaženo zajišťovací exekucí (srov. rozh. sb. n. s. čís. 261 a 5924). Poněvadž se rekursní soud, vycházeje z mylného právního názoru, nezabýval spornou otázkou osvědčení nebezpečí, bylo napadené usnesení zrušiti a usnésti se, jak se stalo.

Čís. 10722.

Pro nárok zaměstnance velkostatku, jenž byl za pozemkové reformy převzat do služby pachtýřem dvoru, proti pachtýři na náhradu škody, ježto prý ho bezdůvodně propustil, jest pořad práva přípustný.

Rozhodčí paritní komise není povolána rozhodovati o nároku zaměstnance proti pachtýři na doplatek zadržných služebních požitků aniž o nároku na odškodnění podle § 75 náhr. zák.

Prislušnosti řádných soudů rozhodovati o nároku na náhradu pro předčasné propuštění ze služebního poměru není na závalu, že u paritní komise bylo zahájeno řízení, jehož předmětem může býti otázka důvodnosti zrušení služebního poměru.

(Rozh. ze dne 24. dubna 1931, R I 294/31).

Žalobce, jenž byl dříve zaměstnancem velkostatku, byl za pozemkové reformy převzat do služby žalovaným jako pachtýřem dvora B. patřícího k tomuto velkostatku. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se na žalovaném, ježto prý ho bezdůvodně propustil, náhrady v zažalované výši, příslušející zaměstnancům na velkém pozemkovém majetku, kteří následkem pozemkové reformy pozbyli posavadního svého zaměstnání. (§ 75 náhrad. zák. ze dne 13. července 1922 čís. 220 sb. z. a n., vlád. nař. ze dne 21.

října 1922 čís. 305 sb. z. a n. a ze dne 3. listopadu 1922 čís. 318 sb. z. a n. a ze dne 29. srpna 1924 č. 192 sb. z. a n.). Žalovaný namítl nepřislušnost soudu, poněvadž tento spor přísluší rozhodnouti paritní komisi u okresního úřadu. Soud první stolice námitce vyhověl a odmítl žalobu pro nepřípustnost pořadu práva. Důvody: Žalovaný namítá nepřípustnost pořadu práva, poněvadž tento spor přísluší rozhodnouti paritní komisi v. P. Soud dal této námitce místa, poněvadž nemůže býti podle jeho názoru o výši odškodnění jednáno, dokud není rozhodnuto o otázce, zda byl žalobce propuštěn bezdůvodně, pokud se týče, zda mohl práci opustiti, máje k tomu důvody. Povolána rozhodovati o této věci jest však paritní komise u okresního úřadu v P., neboť podle podmínek Státního pozemkového úřadu, podle nichž se stal příděl zbytkových statků ze záboru a přejímatelům takových uloženo, převzítí dosavadní zaměstnance, jsou při rozepřích obě strany povinny uznati paritní komisi u okresního úřadu, která rozhodne, zda byl zaměstnanec propuštěn bez důvodu čili nic, pokud se týče, zda byl oprávněn k opuštění místa bez výpovědi. Poněvadž v souzeném případě nebylo o této předběžné otázce rozhodnuto paritní komisí, nemohl soud přistoupiti k věcnému vyřízení požadovaného odškodnění a bylo žalobu jako dočasně nepřípustnou odmítnouti. Rekursní soud zamítl námitku nepřípustnosti pořadu práva jakož i nepřislušnosti soudu. Důvody: Rekurs žalující strany jest odůvodněn. Nejde o odbytné požadované na Státním pozemkovém úřadě, o němž rozhoduje Státní pozemkový úřad pokud se týče rozhodčí komise podle § 75 (5) náhr. zák. a §§ 2, 16 a 17 nař. čís. 305 z r. 1922 a čís. 192 z r. 1924, a pořad práva není vyloučen, nýbrž jest přípustný, neboť jde o nárok ze soukromého služebního (námezdního) poměru, a ohledně tohoto nároku jako náhrady škody z důvodu rozvázání pracovního poměru jest příslušnost civilních soudů podle všeobecných zásad opodstatněna.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze přisvědčiti ani pokud odporuje tomu, že napadeným usnesením byla uznána přípustnost pořadu práva, ani pokud jde o to, že rekursní soud uznal na příslušnost soudu. Co se týče přípustnosti pořadu práva dovedl případně rekursní soud poukazem k tomu, že nejde o odškodnění proti státu (§ 75 náhr. zák.), že pořad práva je přípustný, a stačí v tom směru odkázati na důvody napadeného usnesení (srovnej též rozh. čís. 8783 sb. n. s.). Pokud jde o to, zda jest příslušný soud, ana je tu smlouva o rozhodčí paritní komisi a an byl již spor u této komise zahájen, jest uvést, že podle sdělení Státního pozemkového úřadu jest rozhodčí paritní komise povolána k rozhodnutí o tom, zdali zaměstnanec byl propuštěn pokud se týče opustil službu z některého důvodu v podmínkách schválení pachtu Státním pozemkovým úřadem uvedeného, nikoli o tom, zda přísluší zaměstnanci ze služebního poměru nebo z jeho zrušení proti zaměstnavateli nějaké a které

nároky. Není tudíž rozhodčí paritní komise povolána rozhodovati o žalovaném nároku na doplatek zadržných prý žalobci služebních požitků a o žalobcově nároku na odškodnění podle § 75 náhr. zákona, k němuž jest prý žalovaný povinen, a uznal rekursní soud v projednávaném sporu soud za příslušný právem. Zahájené řízení u rozhodčí paritní komise, jehož předmětem bude, pokud se týče může býti podle toho, co uvedeno, jen otázka důvodnosti zrušení služebního poměru žalobcova a nikoli nároky, o něž v tomto sporu jde, nečiní, jak se v dovolacím rekursu uvádí, soud pro projednávanou rozepři nepříslušným, a pokud jde o to, že rozhodnutí paritní komise může býti co se týče nároku na požadované odškodnění předurčujícím, mohl by v tom býti důvod k přerušení projednávaného sporu (§ 190 čs.), překážkou vedení sporu to však není.

Čís. 10723.

Ustanovení § 970 obč. zák. nevztahuje se na hostinské a na majitele restaurace, neprovozující přechovávání cizinců. Cizinci nejsou jen osoby odjinud přišedší, jsou jimi i lidé v místě usedlí, jen když nejsou s hostinským spřízněni. Za přijaté hosty nelze považovati osoby, jež se jen přechodně zdržují v hotelové restauraci. K přijatým hostům nepatří známí, jimž poskytuje hostinský bezplatně přístřeší. Nezáleží na tom, zda host vyhledal přístřeší u hostinského jen na den nebo na přespání či na delší dobu.

Vybídl-li hostinský hosta, jenž chtěl uložit kolo v hostinské místnosti, by tam kolo nedával, nýbrž by je dal ven na dvůr, že dvůr uzamkne, ručí za škodu ze ztráty kola, neuzavřel-li dvůr.

(Rozh. ze dne 24. dubna 1931, Rv I 1457/30).

Žalobce přijel na kole do restaurace žalovaného, by se účastnil schůze, a chtěl uložit kolo v hostinské místnosti. Žalovaný poukázal žalobce, by uložil kolo na dvůr, že dvůr uzamkne. Kolo se ze dvora ztratilo. Žalobě o náhradu škody procesní soud prvního stáda vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Nesprávné právní posouzení spatřuje odvolatel v tom, že první soud mylně prý řadí žalovaného pod pojem »hostinského«, jehož má na mysli ustanovení § 970 obč. zák., a že proto nesprávně posoudil věc po stránce právní, vyhověv žalobě ve smyslu ustanovení § 970 obč. zák. Žalovaný dovozuje, že nepřevzal ani závazek uschovatele po rozumu §§ 957 a 961 obč. zák., kterýžto závazek prý ostatně ani žalobce netvrdil, nýbrž výslovně se domáhá náhrady škody z důvodu § 970 obč. zák., ačkoli prý ani v tomto směru netvrdil náležitosti vyžadované v § 970 obč. zák. Jest pravda, že se žalobce domáhal na žalovaném náhrady škody, která prý mu vznikla zaviněním žalovaného ve smyslu § 970 obč. zák., ale okolnost tato nemohla by o sobě míti v zápětí zamítnutí žaloby, kdyby skutkové okolnosti žalobcem tvrzené bylo lze podřaditi pod jiné zákonné ustanovení,